

'మే గాడ్ బ్లెస్ యూ'

- వి.నిర్మల

“ఓహో అదా! అవునవును. మా టీచరు గూడా ‘మే గాడ్ బ్లెస్ యూ’ అంటారమ్మా!” అన్నాడు బాబు.

“ఆ! అదే రా!” అని నేను అన్నాను.

ఒక రోజు నేను మొక్కలకు నీరు పెడుతున్నాను. బాబు వచ్చి “ఏమిటమ్మా! ఎప్పుడూ కాయల చెట్లెనా?” అని అన్నాడు. “సురేం మొక్కలు వెయ్య మంటావురా?” అని అడిగేను. నాడు గారాలు పోతూ “అమ్మా! ఈ సారి పువ్వుల మొక్కలు వెయ్యవే” అన్నాడు.

“నింరా, ఇక నుండి జడ నేసుకొని పువ్వులు పెట్టు కుంటావా నిం?” అన్నాను.

“నీ పోనే! అది కాదే అమ్మా! ఇక నుండి పువ్వుల మొక్కలు పెంచుదామే” అని మారాం చేసాడు. నేను సరే అనేవరకు వదలేదు. వీడికెందుకు పువ్వుల మొక్కలపై ఇంత శ్రద్ధ కలిగిందో నాకు అర్థం కాలేదు. అప్పటికి వీడిని సమాధానపరచడానికి సరే అని వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయాను.

టైమయిపోతోంది కదాని త్వరత్వరగా హడావిడిగా నంట కానిస్తున్నాను. మా నాడు “అమ్మా! అమ్మా!” అంటూ బయట నుండి కేకలు పెడుతున్నాడు. ఏమిటా సంగతని బయటకు వెళ్ళి చూస్తే విరిగి పోయిన కుండీలో గులాబీ మొక్కలతో నిలబడ్డాడు. నన్ను చూడగానే “ఇవి పాలిపెట్టవే అమ్మా, పై ఆంటి వాళ్ళ పూలకుండి విరిగిపోతే మనకిచ్చేసారు...” అంటూ చెప్పకుపోతున్నాడు బాబు. చక్కగా పున్న మొక్కలు అందులో గులాబీ మొక్కలు ఇస్తుంటే వద్దనడమెందు కని తెచ్చాను. టైమయిపోతున్నా త్వర త్వరగా గొప్పలు తప్పి వాటేను. నేను మొక్కలు నాలుతుండగా మా వాడి మొఖంలో అపరిమిత ఆనందం చూసి ‘వీడికి మధ్య పువ్వుల మీద మనస్సు పోయిందెందుకో’ అని నవ్వుకున్నాను.

ఆ రోజు మొదలుకొని బాబు ఎప్పుడు చూసినా మొక్కలకు నీళ్ళు పోస్తూనో, వాటిని పరీక్షిస్తూనో కనిపిస్తున్నాడు. వాడి శ్రద్ధ చూచి నేను కూడా దానికి ఉల్లిపాయ తొక్కు, టీ వడపోసిన గుండ శ్రద్ధగా వెయ్యడం మొదలుపెట్టాను. ఆ సాయంత్రం బయట చాలా మంది పిల్లల గొడవ విని కిటికీలో నుండి తొంగి చూస్తే మా నాడు వాడి క్లాస్ మేట్లును తీసుకొచ్చి సంతోషంగా వీదో వర్షించి చెబుతున్నాడు. వీడు వీదో ప్రపంచ వింత చూపిస్తున్నట్టుగా ఆ పిల్లలు కళ్ళు నెడల్పు చేసి ఆసక్తిగాను, అమాయకంగాను వింటు న్నారు. నాడు నన్ను చూడగానే నా దగ్గరకు పరుగెత్తు కొని వచ్చాడు. ఏమిటిరా హడావిడి చేస్తున్నావని అడిగితే,

“నా గులాబీ మొక్క మొగ్గ తొడిగేలోది కదా! చూపిద్దా మని మా శ్రెండుని తీసుకొచ్చాను” అన్నాడు గొప్పగా.

అంతలోనే “అమ్మా! ఇది ఏ రంగు పువ్వు పూస్తుందే?” అని ప్రశ్నించాడు. రోజ్ కలర్ గులాబీలు పూస్తాయని చెప్పగానే వెళ్ళిపోయాడు. ప్రతి క్షణం వాడి దృష్టి అంతా పువ్వు మీదనే వుంటోంది. మొగ్గ విరి యడం మొదలుపెట్టగానే నా దగ్గరకు పరుగెత్తుకు వచ్చి “అమ్మా రేపటికి నా పువ్వు పూస్తుందే?” అని అన్నాడు.

“ఒరే! నీ పువ్వులు, మొక్కలు బాగానే వున్నాయి గాని వీటి ధ్యాసలో పడి నీ చదువు సంత కెళ్ళిందిరా. ఇంకా మొక్కల పిచ్చి కట్టిపెట్టి చదవకపోయావా తంతాను. అసలు నువ్వు హోంవర్కు సరిగా చేస్తు న్నావా?” అని దెబ్బలాడాను.

ఆ రోజు రాత్రంతా నాడు మర్నాడు పూయబోయే పువ్వు గురించి వాళ్ళ నాన్నగారికి కబుర్లు చెబుతూ నిద్రపోయాడు. తెల్లవారింది. నా పనిలో మునిగి నేను న్నాను. ఇంతలో బేరుమని ఏడుస్తూ మానాడు వచ్చాడు. ఉదయానే వాడి ఏడుపు చూచి నాకు చిర్రెత్తింది, “నింరా! ఏం కొంప మునిగిందని పొద్దుటే రాగాలాపన

మొదలు పెట్టావ్?” అని విసుక్కున్నాను.

ఏడుస్తూనే, “అమ్మా! నా పువ్వు ఎవరో కోసే సారే” అని చెప్పాడు. పోతే పోయిందిలే, పొద్దుటే ఇంట్లో ఏడవకని కసిరి యింట్లోకి వెళుతుంటే ఈలోగా పక్కంటే అవిడ వచ్చి “ఏమండీ వదినగారూ! మేము పెళ్ళికి వెళుతున్నాము. పాలు వస్తే తీసుకుని కాచి తోడు వెయ్యండి” అని వెళ్ళబోతున్నారు. అవిడని చూచి బాబు మరీ గట్టిగా ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను అవిడ పెళ్ళికి వెళుంటే వీడు ఎందుకు ఏడుస్తున్నాడా అని!

“అమ్మా, ఇదుగోవే నా పువ్వు. ఆంటి పెట్టేసు కొన్నారే” అని రాగం పెద్దది చేశాడు.

“పోవీలేరా బాబు, తప్ప, ఊరుకో.” అని వాడిని లోపలికి తీసుకుపోయాను. అవిడ సిగ చుట్టూ కనకాంబ రాలు పెట్టుకుని అవి చాలవన్నట్టు వీడి పువ్వు కూడా కోసుకుని పక్కన పెట్టుకుంది. వీడు ఏడుపు ఆపడు.

“ఏమిటిరా నాయనా పువ్వు కోసం ఆడపిల్ల లాగ ఏడుస్తున్నావే?” అని కసిరితే, “అది కాదే అమ్మా! టీచర్ కి యిస్తే ‘మే గాడ్ బ్లెస్ యూ!’ అంటారు కదా! మరి నాన్నగారు చెప్పేరు గదా? గరువు అనుగ్రహం పొందాలని పిల్లలు రోజూ పువ్వులుతెచ్చి టీచరు బ్లెసింగ్స్ చక్కగా తీసుకుంటున్నారు. నన్నూ టీచరు మెచ్చు కోవాలని యిన్నాళ్ళు నుంచి ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇవాళ పువ్వు కోసే టీచరుకి యిచ్చి ‘మే గాడ్ బ్లెస్ యూ’ అనిపించుకుందామంటే... యీ ఆంటి...” పాపం వెక్కిళ్ళు అడ్డుపడి మాట రావడం లేదు.

అది వివగానే నాకు గుర్తొచ్చింది కొన్ని రోజుల క్రితం మావారు ‘గురువాణి’ వదువుతున్నారు. నేను, బాబు కూడా వింటున్నాము. ఒక చోట “నాన్నగారూ దీని అర్థం ఏమిటండీ” అని బాబు అడిగాడు.

“మానవునికి గురువు అనుగ్రహం వుండాలి. గురువు అగ్రహానికి గురి కాకూడదు. గురువు అను గ్రహం కలిగితే ఈ లోకంలో పొందలేనిదేమీ వుండదు” అని చెప్పారు.

“అనుగ్రహం అంటే ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు నాడు.

“అనుగ్రహం అంటే కృప, దయ, ఆశీర్వాదం” అన్నారు వారు.

“అంటే ఏమిటి నాన్నగారు?” అని మరల ప్రశ్నించాడు.

ఈ కాలం పిల్లలు ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూళ్ళలో చదవడం కాదు కాని తెలుగు ఒక పట్టాన అర్థం కాదు. అప్పుడు నేను “ఆశీర్వాదం అంటే బ్లెసింగ్ రా” అన్నాను. అప్పుడు బాబు అన్నాడు- “ఓహో! అదా! అవునవును, మా టీచరు కూడా ‘మే గాడ్ బ్లెస్ యూ’ అంటారమ్మా!”

అదంతా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాను నేను. నిజంగా వాడి ఆరాటం తెలుసుకోలేక, ఆ పసి మనసును ఎంత గాయపరచాను! అనవసరంగా ఎందుకు కసిరాను అను కుంటూ వుండిపోయాను.

*